

Nr. 1 • Februar 2016

Årgang 92

Ilen Menighetsblad

**Sommersetras
bygningshistoriske
hemmeligheter – Del 1**

www.ilen.kirken.trondheim.no

Menighets- bladets rose

Ole Gundersen

Ole Gundersen har i en årrekke vært en ressurs for bladet vårt og for miljøet totalt. Det er han framdeles når han i år går inn i sitt 97. leveår!

Ole vokste opp på toppen av Steinberget . Her bor han fortsatt. Nå i en tomannsbolig som ble bygd på nabotomta til heimplassen; «Nøisomhetsplass – Bymarken». Heimplassen ble dessverre revet i 1962 fordi den hindret sikten i svingen mellom Sverresborg allé og Roald Amundsens vei.

Ole har et fabelaktig minne. Det nyter vi i redaksjonen godt av. Vi har lagret og trykt flere artikler fra hans penn. Han har fortalt oss om oppveksten sin på toppen av Steinberget, om brannstasjonen i Ila, om alle butikkene som Ila i 1930 var forsynt med og om sportsklubben Ørnulf, om fotballbanen og om klubbhuset. Han har også vært korrekturleser for nyere artikler.

Ole har vært bladombringer i en årrekke og han er også en trofast venn og støttespiller for Ilen kirkes venner. Vi takker Ole på det varmeste og føler oss beæret over å ha en så stor kapasitet i miljøet.

Menighetsbladets redaksjon gratulerer ham hjertelig med en meget velfortjent rose!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Årets første menighetsblad! Også i år håper vi å få gitt ut fire nummer á 40 sider. Vi er fremdeles i den gode situasjonen at mye stoff kommer inn til redaksjonen. Stoff vi virkelig er glad over å kunne bringe videre.

I dette nummeret starter vi en ny liten serie om Sommersetra. Vi håper du nå blir kjent med bygningene på en ny måte. Arkitekt Bente Egeland lover å avsløre flere «hemmeligheter». Likeså gleder vi oss over å gi dere Conrad Engens gode fortelling fra sin oppvekst i Koefoedgeilan 3. Kanskje har også du en slik historie å dele med oss?

Vi håper du også reflekterer over misjonssidene som fortsatt handler om livet i Thailand. Både i dette nummeret og i neste nummer får vi høre om den uegennyttige innsatsen enkeltmenn- esker gjør for å bedre livet til blant annet barn av fattige og rusmisbrukere. Denne jobben fortjener vår oppmerksomhet.

Vi i redaksjonen håper at du liker bladet så godt at du benytter gavetalongen som ligger ved. *På forhand tusen takk!*

REDAKSJONEN

Edel Lundemo, redaktør: 481 28 040, lunede@online.no

Kari-Anne Gjettum: 951 56 466, kari.anne.gjettum@gmail.com

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

*Forsiden: Sommersetras bygningshistoriske hemmeligheter – Del 1.
Arkitekt Bente Egeland. Bilde Edel Lundemo.*

INNHOOLD

Menighetsbladets Rose	2	Soknegrensene for Ila og Bymarka	20
Påskene i Ilen	4	Ny kirketjener	23
Sommersetras bygningshistoriske hemmeligheter – Del 1	6	Ilen kirkes venner	24
Ilen menighetsråd 2015-2019	9	Minne over Marit Refseth	25
Koefoedgeilan 3	10	Velkommen til kirke	28
Notiser fra haven	12	Slekters gang	30
Ord med på veien	15	Offer/gaver	31
Botanikk	16	Hva skjer?	32
Hun skaper drømmer	18	Gatenavn i Ila	34
		Ilen menighetskontor	38

Påskan i Ilen

Fung. sokneprest Åshild Brenne

Forventning og glede er palmesøndags hovedtema. Kongen folket har ventet på, er endelig kommet, og de hyller ham. Det skal vise seg at Jesus ikke lever opp til folkets forventning, og noen dager etter inntoget roper de «Korsfest, korsfest.» Vi lever alle med noen forventninger til livet i oss. Det er sunt og godt. Brutte forventninger derimot gjør vondt, og det er lett å ty til anklager av uskyldige mennesker.

Ilen menighet har et godt samarbeid med Svenska kyrkan i Trondheim. Før jul feiret

vi 1. søndag i advent og Lucia sammen. Begge gudstjenestene samlet mange mennesker fra begge menighetene. Denne utvekslingen setter vi stor pris på, og vi har nå planlagt å feire palmesøndag og ha sommeravslutning sammen.

Jesu lidelseshistorie går som en grunnfortelling gjennom menneskehetens historie. Det finnes ingen grenser for hva enkelte mennesker må oppleve av smerte og lidelse. Påskan minner oss på dette. Like fullt som påskan berører den dypeste,

formidler den nytt liv og håp. Jesus var tre dager i dødsriket. Også vi som mennesker kan for en periode måtte utholde et mørke før vi igjen skal kjenne oppstandelsens sitring i kroppen.

Flere enn vi tror er hjemme i påskehøytiden, og palmesøndag inviterer Ilen menighet og Svenska kyrkan i Trondheim til en gudstjeneste hvor barna skal få stor plass. Barna innbys til å gå inn i prosesjon med palmeblader og hosiannarop. Etterpå blir det verksted med eggmalning og papirbretting av påskeliljer. Egget ble tidlig tatt opp i kirken som et kraftfullt bilde på Jesu oppstandelse. Påskeliljen er et symbol på rent liv. Dette skal være et tilbud til alle barn i nærmiljøet som ikke drar bort i påsken.

Skjærtorsdag og 2. påskedag

blir gudstjenestene, tradisjonen tro, lagt til Fjellseter kapell. Vi oppfordrer alle i

soknet til å komme seg ut i Guds frie natur. Naturen understreker påskens budskap. Kjenner vi naturens språk, kjenner vi også påskens budskap. Vi har sett naturen dø, før den igjen oppstår.

Palmesøndag, Langfredag og 1. påskedag

blir det gudstjeneste i Ilen kirke. Vi oppfordrer alle til å benytte seg av sin lokale kirke og bidra til at de som er hjemme i påsken, kan kjenne at de tilhører et fellesskap. Prestene i soknet deler påsken seg imellom, mens kantor blir å høre gjennom hele høytiden. Sammen har vi et ønske om å formidle håp og framtid for hvert enkelt menneske.

Påskemorgen slukker sorgen, slukker sorgen til evig tid. Den har oss givet lyset og livet, lyset og livet i dagning blid.

Med ønsker om en velsignet påskehøytid.

Tekst: Bente Egeland
 Bilder: Edel Lundemo

Sommerseteras bygningshistoriske hemmeligheter – Del 1

‘...nest Stuen, et Sæng-Kammer med Jern bilægger Ovn, med stads gardiner paa Muuren og en Ziirlig Seng Alcow med stadselig Snidkerarbeide og et fag ditto Vinduer med 24 ruder...’

Denne beskrivelsen av et rom på Sommerseter finner vi i et rettsdokument fra 1778. Sammenholder vi den snirklete teksten med dagens situasjon, ser vi at det er de samme bygningene som omtales. Som i dag er hovedbygningen mot øst ‘udven-

dig paneelet og Rød mahlet, staaende paa høy og god Syld Muur.’

Sommerseter er blant de eldste setrene i Bymarka, og lenge bar den navnet Bagerseter, etter en velstående håndverker og

handelsmann i Trondhjem – Hendrich Bager – som bygslet her fram til 1680. Senere var plassen i hendene på en rekke trondhjemske handelsmenn, bl.a. Leth, von der Lippe, Hammond, Aarøe, Sommer og Thaysen.

Det var trolig Sommer som reiste den lave gule sidebygningen på søndre side av tunet. Og den må derfor være fra mellom 1741 og 1762. Det var her man fant soverommet med flott sengealkove, brannmur med stukkornamenter og et stort smårutet vindu. Et slikt påkostet rom, tyder på at eieren selv benyttet setra til sommerbolig, og mest sannsynlig også til festlige sammenkomster. Sommerseter var en av de mange lystgårdene like utenfor byen. Sidebygningen er blitt omfattende endret i nyere tid, men vi finner fremdeles synlige spor fra Sommers tid. Blant annet er

den store grua på kjøkkenet sannsynligvis original, og det er flere brede fyllingsdører med kraftig listverk av 1700-tallstype i behold. På loftet finnes rester av husets ytterpanel, på en gavl som tidligere sto utendørs.

Også nåværende hovedbygning mot øst må etter alt å dømme være reist før 1778, og det kan være Simon Lorentz Thaysen som er byggherren. Han giftet seg med Sommers enke i 1764 og levde fram til 1798. Slik beskrives et av rommene i hovedbygningen:

‘...Een Stue mod Søer, med Lærret be-trokken og Rødt mahlet med Garnering ved gulvet, og Karnis Lister mellem Bielkerne, saa og Bielkerne, samt Vindue Karmer og Dørrene blaae og hviid Marmor Mahling og Loftet hvidt mahlet...’ →

Fortsettelse fra side 7

Dette er endestuen i første etasje mot sør. Veggene hadde rødmalte lerretstapeter og et brystningspanel ned mot gulvet. Det var synlige bjelker i taket med kraftig profilerte lister langs veggene, og så vel bjelker som taklist, vinduskarmer og dører var malt med marmorimiterende dekor. Vi kan bare forestille oss hvordan rommet ellers var utstyrt med datidens polerte møbler, speil med konsollbord, tepper, silkegardiner, malerier og alskens nips og pynt. Dette var interiører som tålte besøk av byens kresne overklasse. Trolig har det vært en fin hage nær huset, og fremdeles ser vi fra dette rommet et lysthus av løvtrær plantet i sirkel like utenfor.

Hovedbygningen er i dag preget av innvendige ombygginger gjort på 1900-tallet, men mye av dens opprinnelige planløsning er godt bevart. I annen etasje er

mange detaljer og overflater i behold helt fra 1700-tallet.

Kilder:

- *Egne undersøkelser av hoved- og sidebygningen på Sommer seter.*
- *Historiske oppmålingstegninger, NTH / fylkeskonservatoren i Sør-Trøndelag.*
- *'Protokoll fra kommisjonssak mellom Trondhjems eligerede menn og brukerne av byens utmarks plasser 1777-1779,' Statsarkivet, transkribert av Jonny Kregnes.*
- *Kavli, Guthorm: 'Trønderske Trepaleer,' Oslo 1966.*
- *Trondhjem Skiklubs årbok 1968 s. 106-111.*

Bente Egeland er sivilarkitekt og arbeider som prosjektleder for vedlikehold i Trondheim kommune. Hun har spesialisert seg innen bygningsvern.

Fortsettelse i neste nummer.

Vi har søndagsåpent kl. 11-23

BUNNPRIS

BUNNPRIS ILA - KLEISTS GT. 1 • Tlf. 7352 7778 • Mandag-lørdag 9-23 • Søndag 11-23

Ilen menighetsråd 2015–2019

I de følgende nummer av Ilen menighetsblad vil vi presentere det nye rådet som skal lede menigheten vår. Vi stiller samtlige presis samme spørsmål – et spørsmål vi i redaksjonen opplever som særs viktig

Hvilken verdi/hvilket fotavtrykk vil du at Ilen menighet skal ha fra nettopp deg etter dine fire år i menigheten?

Først ute er valgt leder Tore How og nestleder Britt-Inger Volden:

Tore How (75) er pensjonist og bor i

Dyrborgveien. Som yrkesaktiv var han høghskolelektor i en årrekke. Han har erfaring som leder av forrige menighetsråd, i redaksjonen for Ilen Menighetsblad og

speidernes kretsblad. Han har vært speiderleder og likeså kretsleder i en årrekke. Han har også deltatt i FN-tjeneste.

Som valgt leder av Ilen menighetsråd er jeg opptatt av at MR skal være inkluderende slik at alle som ønsker det, skal få fremme sine synspunkter gjennom rådet. Det skjer, etter mitt syn, best gjennom god saksforberedelse, behandling og gjennomføring av vedtak i MR. I løpet av 4-årsperioden håper jeg at vi får på plass et nytt lydanlegg i Ilen kirke. Videre håper jeg at restaureringen av kirkens indre blir gjennomført i regi av Kirkelig Fellesråd (KFiT). Det er viktig at MR er representert i alle menighetens komitéer og utvalg. Målet må være at så mange som mulig i Ilen menighet på en eller annen måte deltar aktivt i menighetens liv og virke.

Britt-Inger Volden (62) bor i Mellomila.

Hun har erfaring fra undervisning, personalledelse, konsulentarbeid og kulturarbeid pluss diverse styreverv. I seks år har hun vært direktør for Studentsamskipnaden

i Nord-Trøndelag.

For meg er det viktig at både liten og stor føler seg velkommen i vår menighet. At alle blir møtt med respekt. Det «glade evangelium» betyr svært mye for meg. Jeg håper at vi klarer «å gjøre døren høy og porten vid» slik at det føles godt og naturlig å komme i kirka. Viktig at vi klarer å tilpasse oss til den tid vi lever i. Videre håper jeg at menigheten sammen med skolen, barnehagene, Frivilligsentralen, Ila velforening, Ilen menighetshus samt stiftelsen mfl, jobber sammen for å gjøre Ila til en enda bedre bydel å bo i. Likeså håper jeg på mange gode innspill fra deg som leser dette. Sammen bygger vi miljø!

Vi ønsker begge to varmt velkommen og likeså lykke til med et viktig arbeid.

Koefoedgeilan 3

Her kommer en ny artikkel fra Conrad G. Engens oppvekst i Ila. I dag bor han på Orkanger, men er trofast leser av bladet vårt. Vi takker på det varmeste.

Koefoedgeilan 3. Det er der jeg hadde min oppvekst – og ungdomstid. Det har vært både gode og mindre gode dager.

For å presentere gården bedre, så var det gården «vårres». Det vil si der vi bodde, det var gården «vårres». Likeså var det gata «vårres». De som bodde i en annen gård og i ei anna gate, bodde i gården «demmes» og i gata «demmes». Eierforholdet var klart definert selv om vi ikke eide noen av delene.

Eieren av gården var en enke som bodde i Fridtjof Nansens vei, og gata var kommunens. Gården var den første på høyre side sørfra. Nr. 1 fantes ikke. Denne tomta må ha blitt slukt opp av siste gården på Ilevolden (Risangården).

Gården bar tydelig preg av å være ombygget og påbygget flere ganger. Det vistes tydelig da gården ble revet. Mange av gårdene i gata har blitt revet, og det er bygget nye moderne gårder.

Jeg har prøvd å finne ut når gården ble bygget, men det er ikke så enkelt. Sannsynligvis er den oppsatt i tidsrommet 1870 – 1890. Da den ble revet, så det ut som om den var satt opp av tømmer fra en tidligere bygning. Vi flyttet inn i 1940. Med oss bodde det tre familier i huset, samt at det var en melk-brødbutikk.

Gjennom tidligere tider har det vært mange aktiviteter i gården. I 1926 var det, i tillegg til de som bodde der og butikken, et sykkelverksted i bakgården (Ilens Sykkelverksted). Da var butikken «Rosa Frukt og Tobakk».

I 1928 var butikken «Bodsberg Meieriutsalg». I 1933 var butikken «Nordbygdas Meieri». Da vi flyttet inn i 1940 het butikken «Leifs Konditori».

Senere var det E. Rinnan som startet med produksjon av arbeidshansker for grovarbeid. I de siste årene som gården eksisterte, var det en radiobutikk der.

Engen forteller at mellom Risangården og nr. 3 (huset med flaggstang og tomurpiper) ser du en lav bygning. Der var det et fiskutsalg. Eieren het Molden, men han som solgte fisk het Hvitting. Bildet er utlånt fra Sverresborg museum Schrødersamlingen

Leiligheten var i 1. etasje og var på ca. 35 m². Det er ikke stort i dag, men etter datiden var det ikke så verst. Vi hadde bra med sol, og utsikt helt ut til tankanleggene. Etter krigen ble det bygget en murblokk som stengte for utsikten, men vi hadde bra med sol allikevel. Av bekvemmeligheter hadde vi en toseter utedo for hele gården. Enkelte ganger kunne det bli ganske fullt der før det var tømning.

Sikringer for hele gården var plassert i gårdsrommet like innenfor porten. Der var det også noen oppslag med påbud om hvordan vi skulle forholde oss ved brann. I branntilfelle skulle en løpe til nærmeste brannmelder og melde fra. Brannmeldere i den tiden var noen røde små skap som

var plassert på forskjellige steder i byen. Midt i skapet var en trykknapp bak et glass. Dette skulle en knuse og trykke inn knappen. Så skulle en vente til brannvesenet kom for å anviser hvor det var brann.

På kjøkkenet var det en utslagsvask og kaldtvannskran. Først noen år etter krigen fikk vi satt opp en 30 liters varmtvannsbeholder på kjøkkenet. Det var en stor forbedring. Før det hadde vi en «stronk» (en 10 liters sink-balje) som sto på en 500 watts kokeplate mest hele døgnet. 500 watt var det meste vi kunne ta ut som forbruk da vi hadde såkalt vippe. Den var justert slik at den begrenset uttaket til 500 watt før den begynte å blunke med lyset.

*Tekst: Kari-Anne Gjetlum**Bilder utlånt av Hilda Jønvik og Berit Fremstad*

Skatten på loftet

Her avslutter vi serien om «Skatten på loftet». Vi håper at Jonas Larsens dagbok fra perioden 1889 til 1939 har vært spennende lesing. På ny takker vi Hilda Marie Jønvik og Berit Fremstad som har delt skatten med oss.

Notiser fra haven

*Jonas Larsen med sine barn: Bak fra venstre: Torolf, Magnus Johannes, Maren, Ludvik og Ingeborg.
Foran: Karen, Thora og Anna*

Jonas Larsens bok «Notiser fra Haven» byr på interessant lesning og mye informasjon om perioden 1889–1939. I tillegg til beskrivelse av arbeidet med hagen i Møllebakken 17 B, dyrehold, birøkting og værforhold gjennom årene, skriver

han også litt om familielivets store og små hendelser og om situasjonen i byen hva gjelder arbeidsliv og aktiviteter. Dette gir oss et innblikk i forholdene generelt i denne perioden. Boka starter med et dikt som han har limt inn på første side:

Mens jeg lever....

*Gi mig en blomst, mens jeg lever,
Og øiet kan frydes derved!
Mit øie ei skuer de blomster,
Du lægger paa kisten ned.*

*Gi mig et smil, mens jeg lever,
Kom mot mig forstaaende, mild!
Naar først man har lagt mig i graven,
Saa trænger jeg ikke dertil.*

*Elsk mig, imens jeg lever,
Og hjertet om kjærlighet ber.
Har døden først lukket mit øie,
Behøves det ikke mer!*

*Graat ikke over min kiste,
de taarer ei bringer mig fred.
Du maatte langt hellere sparet
Mig mangen sorg, jeg led!*

*Saa stakket er livet hernede,
aa, hvorfor forstaar vi dog ei
av sol og av smil at sprede
et væld paa hverandres vei! (Ing. N)*

Fram til 1903 leser vi ikke noe spesielt om familien, men da skriver han: *Ellers blev aaret trist og tungt, døden har været gjæst i huset og det ser ikke lyst ut for os nu; det blir vanskelig at klare gjenvordigheder og floker.* Det var hans kone Marit som døde.

I 1907 skriver han bl.a: *Den 12. Marts fyldte Maren sit 19. aar og begynte samme dag i tjeneste hos Fru Schüren paa Grønlien, og Ingeborg overtar husstellet hjemme. Anna er barnepige hos Heyerdal og Ludvig hos Matheson paa Pineberg, han skal nu være rekrut iaar. Johannes har plads hos kjøpmann Rian, Toralf gaar i 6. klasse*

paa Skolen, og paa «Husfliden» laver han Matter, Sko, Børster, Blomsterkurve og lignene ting. Tora gaar i 2. klasse, Karen er indskrevet og skal begynde efter Examen.

I årene utover kan vi følge barna gjennom skole, konfirmasjon, utflytting fra heimen, bryllup, arbeid, sykdom og reiser. Vi får også høre om tilkobling av vann i 1901, innleggelse av strøm i 1909 og oppussing av hus. I 1910 skriver han: *Flagstang-foten nedsattes, og i 1911: Juni 4. (Pintsedag) Flaget heises for første gang.* Det var nok et stolt øyeblikk for ham!

Jonas forbedrer stadig huset, maler, tapetserer, skifter vinduer, golv og vegger. Han beskriver også mange reiser rundt om i landet sammen med noen av barna til bl.a. Børsa, Røros, Lillehammer og Oslo. *Juli 17. Maren og jeg reiser til Mesnalien, fra Thjem Kl 10 aften, kom til Lillehammer næste dags middag, til Mesnalien pr. Automobil. 19. Fodtur til Sjusjøen, strålende veir. 22. Fra Mesnalien til Lillehammer, besaa de Sandvigske Samlinger. 23. fra Lillehammer ½ 7 form. til Thjem 11 aften.*

Jonas skriver også om situasjoner andre steder bl.a. om bybrannen i Bergen i 1916 og om skipsforlis i Vartdalsfjorden i 1917, der tre menn omkom, deriblant skipper Benoni Mikaelson. Denne hendelsen var omtalt i Adresseavisen (Thjems Adresseavis) 2. mars, i følge et utklipp som ligger i boka med påskrift: B. Mikaelson var gift med mors søster Ingeborg.

Vi kan ellers lese om arbeidsløshet, store streiker og lockout, jernbaneulykke og mye mer gjennom 20-årene. I 1921 skriver

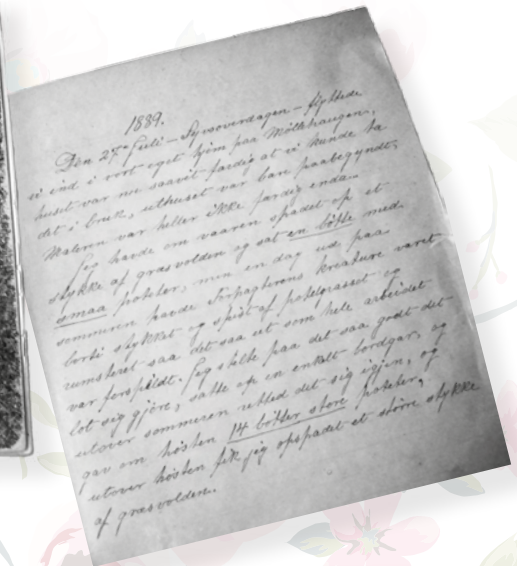
Fortsettelse fra side 13

han: *Arbeidsløsheden begynder at ta et stort omfang, ikke bare her men over den ganske verden, i bruket arbeides nu halv dag, i 1926: Januar 26. begynte arbeidet i bruket under usikre forhold, - konflikt, - lønspres. Arbeidsstans paa ny. og i 1927: Hel stands i bruket, tømmeret slut. Ingen utsikt til mere arbeide i bruket. I notatene fra desember 1929 leser vi: Kommunearbeiderne streiker; ingen Renovation, Sporveien staar.*

Men også hyggelige begivenheter berettes det om, bl.a. sangerstevner og Høvleri-foreningens årstester i Studentersamfunnet,

der han i 1938 i anledning 35-aars jubileum af foreningen blev dekorert med guldmerket. Gjennom flere år nevner han også deltakelse på tilstelninger i Ilen Bedehus, de siste årene benevnt som Gammelfesten. I 1939 skriver han: *Ogsaa iaar blev jeg indbudet til Gammelfesten paa bedehuset, men da jeg har været og fremdeles er daarlig i Hodet saa kunde jeg ikke denne gang. Den 23. mai sovnet han stille inn, 86 år gammel.*

Det har vært fantastisk å følge Jonas og familien gjennom hans beskrivelser om alle disse årene.

Ord med på veien ...

Han er min sang og min glede.

Den kristne sangen **Han er min sang og min glede** er basert på country-låten «There Goes My Everything» laget i 1965 av Dallas Fraziers. Den er blant annet sunget av Elvis Presley. Rune Larsen er ansvarlig for den norske teksten. Sangen er betraktet som en «bedehus-sang», og ble meget populær etter at Rune Larsen ga ut et musikkalbum med tittelen **Han er min sang og min glede** i 1976

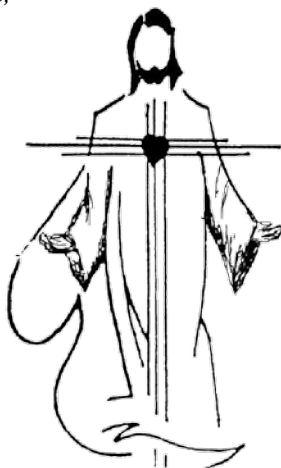
*Han er min sang og min glede,
Han er min Herre og Gud.
Jesus i dine hender,
jeg hviler til livets slutt.*

Etter den ytterste dagen,
i det nye Jerusalem.
Da bøyer jeg meg ned for Jesus,
og Han sier velkommen hjem.

Jeg kan minnes en tid i mørke,
uten mening levde jeg da.
Men så hørte jeg røsten av Jesus,
som vil vise den vei vi skal gå.

*Han er min sang og min glede,
Han er min Herre og Gud,
Jesus i dine hender,
jeg hviler til livets slutt.*

*Han er min sang og min glede,
Han er min Herre og Gud.
Jesus i dine hender,
jeg hviler til livets slutt.*

Lys og mørke

Om gran *Picea abies*. Del II.

I 31 år hadde familien min ei rød, lita hytte i kanten av granskogen på Byneset. Her var vi hele sommerferien. Solvarm skogbunn og suset i trærne var lukta og lyden av lykke. Sjøl om vi stadig oftere setter teknologien (hogstmaskin, skitrek, snøskuter...) mellom oss og naturen vi er en del av, er grana framleis vevd inn livene våre her i Norge. Men «grana går ikke nord for Rana»? Det er en sannhet med modifikasjoner. Riktignok avtar forekomsten nordover, og i Troms og Finnmark er ikke gran vanlig, men det fins spredte populasjoner til Sør-Varanger. På Vestlandet har den heller ikke danna større skoger. Omlag en tredel av Norge er produktiv skog, hvorav 43 % er granskog. I tillegg finns fjellskog med småvokst gran. Disse

små krongletrea er interessante: Den 5 m høge grana «Old Tjikko» på Fulufjället øst for Trysil er en del av en meget gammel organisme, 9550 år gammel. Dette er klonvekst fra nedliggende greiner som roter seg, slik vi ofte ser i granklynger på heiene i Bymarka også. Tjikko er altså ikke en utgammel enkeltstamme, men den genetiske enheten den hører til, tok til å vokse på den tida jordbruket oppsto i Mesopotamia (enkeltgrantrær blir 200-500 år... de eldste trestammene på kloden er over 5000 år gamle furuer i California, og i Utah fins den > 80 000 år gammel poppelklonen Pando med 47 000 stammer).

Grana har et lyst, mjukt og rettkløyvd virke. Det kan brukes til ved, panel, in-

Botanikk

strumenter, takson. Vårskudda er mjuke og velsmakende og inneholder mye C-vitamin og ble brukt mot skjørbuk. Skudda kan brukes i salat og til å smaksette oljer, te, øl og brennevin. De ble også anvendt ved revmatisme, influensa og magesmerter. Kvaen ble tygd, som nytelsesmiddel og som medisin mot skjørbuk og betennelser. Greiner og rot-tæger ble brukt til fletting og surringer. Bar med lav ble gitt som attåtfør til sau og geit, og de grønne greinene var gjerne pynt ved begravelse og høgtid. Grantrær hører til de største organismene i norsk natur. Bogen-grana i Gauldalen falt i en storm i 1954 og var 37 m og 10 m³. I Bymarka fins også grantrær på rundt 30 m. Frøa hos gran dannes i en vakker, rød hunn-blomsterstand som seinere utvikler seg til ei kongle. Frøa ligger parvis under hvert kongleskjell, har vinger og spres med vinden. Hannblomstene er gule og i gode år spres de så mye pollen at tjern kan dekkas av gult støv. Jeg minnes hvordan jeg i 16-årsalderen våkna med soveposen

pynta med gult pollen etter ei natt ute i skogen ved Byasetra.

Den glade, grønne, glitrende til tross; de høge trærne gir en skyggefull skog som får fram vemodet hos mange. Tor Jonsson skriver i «Norsk kjærleikssong»: «Eg er grana, mørk og stur./ Du er bjørka. Du er brur/ under fager himmel./Båe er vi norsk natur.» Olav H. Hauge tar fatt i vemodet i sitt merkelige dikt «Granskog». Men det er noen kveikte lyspunkt her også; «nokre frosne stjerner».

Granskog

Hungrande stig han mot høgdene or myrke dalar,
attum seg har han all jords sorg:
Eld våre toppar, kveik våre ljøs!
Og himmelen opnar auga,
vend mot ei onnor rømd.
Rådwill tusar skogen i sitt eige myrker,
i fatige toppar heng nokre frosne stjerner.

Tekst: Bjørg Sand

Bilde: Sunniva Fowels Holberg og Arne Hustrulid

Hun skaper drømmer

Nittaya Mande: Jeg tror at utdanning er svært viktig. Hvis vi ser på resten av verden, må vi hele tiden utvikle oss for å få mer kunnskap for å kunne hjelpe andre.

Menighetsbladets lesere har flere ganger hørt om Ilen menighets misjonsprosjekt i Thailand, der vi bl.a. støtter arbeidet på Lovsangshjemmet, en barnehage for barn i alderen seks måneder til tre år, og som ligger i Klong Toey slummen i Bangkok, og Immanuel daghjem for barn fra tre til seks år. Men hvem er de som møter disse barna, dag etter dag, og gir dem drømmer om en ny framtid? I dag skal vi bli litt kjent med en av dem.

Hun heter Nittaya Mande og er 35 år gammel. Thailand er jo et buddhistisk land, og Nittaya vokste opp i en alminnelig buddhistisk familie i Chiang Mai. Hun var blant de heldige som fikk gå på videregående

skole, og etter å ha fullført den, begynte hun å jobbe i en barnehage i hjembyen. Nittaya møtte den store kjærligheten og giftet seg. Mannen var en kristen, og gjennom han kom Nittaya selv til tro på Jesus. Ekteparet flyttet til Bangkok, og i 2004 begynte Nittaya å jobbe i Immanuel daghjem.

Da ekteparets seks måneder gamle sønn i 2009 begynte i barnehagen på Lovsangshjemmet, ble Nittaya overflyttet dit, slik at hun kunne være nær sønnen sin. Hun synes det er fantastisk at Gud har gitt henne mulighet til å bety noe for disse barna fra vanskelige kår, og fryder seg over å kunne skape drømmer om en bedre framtid for dem.

Hun har forresten en drøm for sin egen del også. Hennes drøm er å kunne ta en bachelor og senere kanskje også en master som førskolelærer. Hun sier: Jeg tror at utdanning er svært viktig. Hvis vi ser på resten av verden, må vi hele tiden utvikle oss for å få mer kunnskap og kunne hjelpe andre. Staben på Lovsangshjemmet har gitt Nittaya stadig nye utfordringer, og hun liker å prøve nye ting. For to år siden ble hun til og med administrativ leder i barnehagen. Jeg er så glad for at jeg har en rektor som har tro på meg, og at jeg får utvikle meg selv gjennom jobben og utfordringene der, jubler Nittaya.

Nå er Nittaya også blitt medlem i kirkens innsamlingskomite. Hun synes det er spennende å jobbe med innsamling. På sikt håper og tror hun det er mulig å samle inn penger til arbeidet lokalt i Thailand, og slik bli selvfinansierte. Men foreløpig er de helt avhengige av givere i Norge for å gi en god start på livet til barn født i slummen. Og det er jo nettopp her Ilen menighet kommer inn i bildet. Vi vil gjerne være med å gi slumbarn i Bangkok mulighet til å kunne drømme om en trygg og god framtid.

Vil du lese mer om arbeidet i Thailand, kan du gå inn på bloggen www.drommenomenfremtid.blogspot.com.

Har du lyst til å gi en ekstragave til arbeidet blant barna i Klong Toey slummen i Bangkok, kan du sende den til kontonummer 82200285030 og merke gaven med «prosjektnummer 640479».

Tekst: Ole Møllerløkken
Kart: Kartverket og Trondheim kommune

*Dette er fjerde og avsluttende artikkel i serien Soknegrenser for Ila og Bymarka.
På ny takker vi Ole Møllerløkken, Rolf Grankvist og Nils Jørgen Gaasvik varmt for innsatsen.*

Soknegrenser for Ila og Bymarka

Selv om Ila vokste frem som en forstad til byen utenfor den gamle byporten, har området og Bymarka alltid tilhørt Trondheim og vært en del av byen. Derfor fulgte også soknegrensa for Ila mot Byåsen den gamle bygrensa mellom Trondheim og Strinda, da Ila med Bymarka ble eget kirkesokn i 1879.

Soknegrense og byutvidelse

Når byen så senere ble utvidet også mot Byåsen, fulgte automatisk også utvidelse av Ilen sokn med ny soknegrense sammenfallende med ny bygrense. Første gang det skjedde var i 1893 da Lademoen og et mindre område av nedre Byåsen ble innlemmet i Trondheim. Utvidelsen av Ilaområdet og soknet var den gang minimal, snarere bare en grensejustering.

Men i 1952, da Ladehalvøya sammen med et større område på Byåsen, ble innlemmet i byen, skjedde det en betydelig utvidelse av Ilen soknegrense. Sammen med

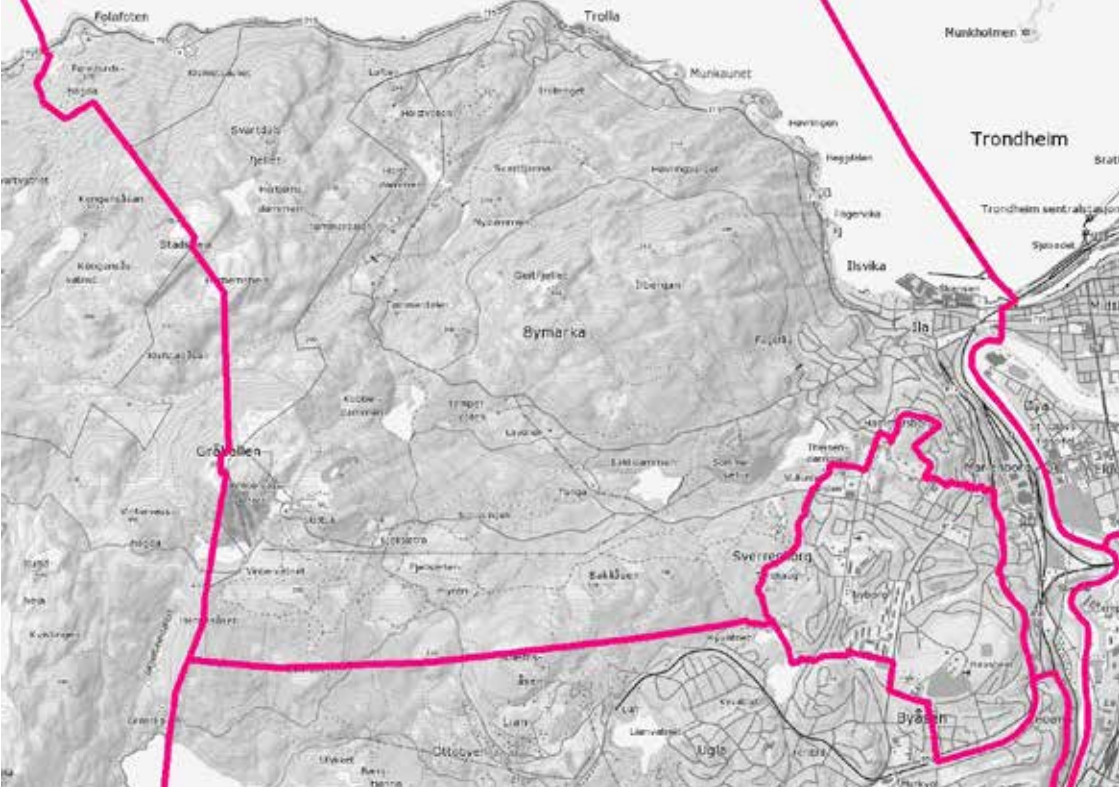
bygrensen ble soknegrensa mot Byåsen sokn og Strinda flyttet helt opp mot Nyborg og Johan Falkbergets vei. Hele Valset- og Sverresborg området sørvest for Byåsveien ble innlemmet i Trondheim og Ilen kirkesokn, se også kart.

Med utbyggingen som også skjedde i dette område på femti-og sekstitallet, vokste Ilen menighet og sokn betydelig, ikke bare i utstrekning, men også i folketall.

Ilen får residerende kapellan

Det var kanskje bakgrunnen for at soknet i 1957 også fikk tildelt et residerende

I arbeidet med denne artikkelen oppdager vi at det er et mulig avvik mellom dagens soknegrense og grensa for Bymarka. Dette er tydeligst i området nordøst for Skjellbreia mot Sverresborg. Avviket er rapportert inn til aktuell instans.

kapellan istedenfor den hjelpepreststillingen Ilen hadde hatt siden 1951, og som tidligere var en klokkerpreststilling fra 1947. Med to presteembeter til soknet, ble det den residerende kapellan som særlig fikk ansvaret for å knytte de nye områdene og virksomheten der til menigheten og soknet.

Sverresborg blir eget sokn

Allerede den gang, i 1956, ble planene lagt for en ny kirke på Valset hvor også eieren av Valset gård hadde stilt tomt til rådighet. I det hele utfoldet det seg en stor kirkelig aktivitet og virksomhet i området som nærmest ble for et anneks å regne til Ilen sokn. Sammen med den rivende utvikling og boligbygging i området med stadig stigende folketall, ble også

grunnlaget lagt for at Sverresborg senere naturlig ble opprettet som eget kirkesokn utskilt fra Byåsen og Ilen som da hadde felles soknegrense midt i det området som skulle bli det nye soknet. Det skjedde i 1970 da saken ble vedtatt og trådte ikraft i 1973.

Ilen sokn mistet ved fradelingen 36 % av sitt folketall og i samsvar med dette, ble det nye Sverresborg sokn tildelt den samme prosentdelen av Ilen menighetsaktiva, - det kan man vel kalle både generøst og rettferdig.

Stavne lagt til Ilen sokn

Ilen måtte avstå de mest folkerike områdene på Sverresborg, men ble til gjengjeld og for å opprettholde et passende

folketall, tildelt Stavneområdet og Nydalen til Sluppen bro som tidligere hadde tilhørt Byåsen sokn og hatt Havstein kirke som sin soknekirke. At Stavne ble lagt til Ilen sokn er ikke unaturlig ettersom Stavne kirkegård med Stavne kapell også var Ilen, anlagt og innviet i 1916. Trondheim kommune hadde i 1911 kjøpt Øvre Stavne gård for å gi plass til ny kirkegård for Ilen som tidligere hadde brukt kirkegården i Ilsvika som i dag er blitt ny umelund

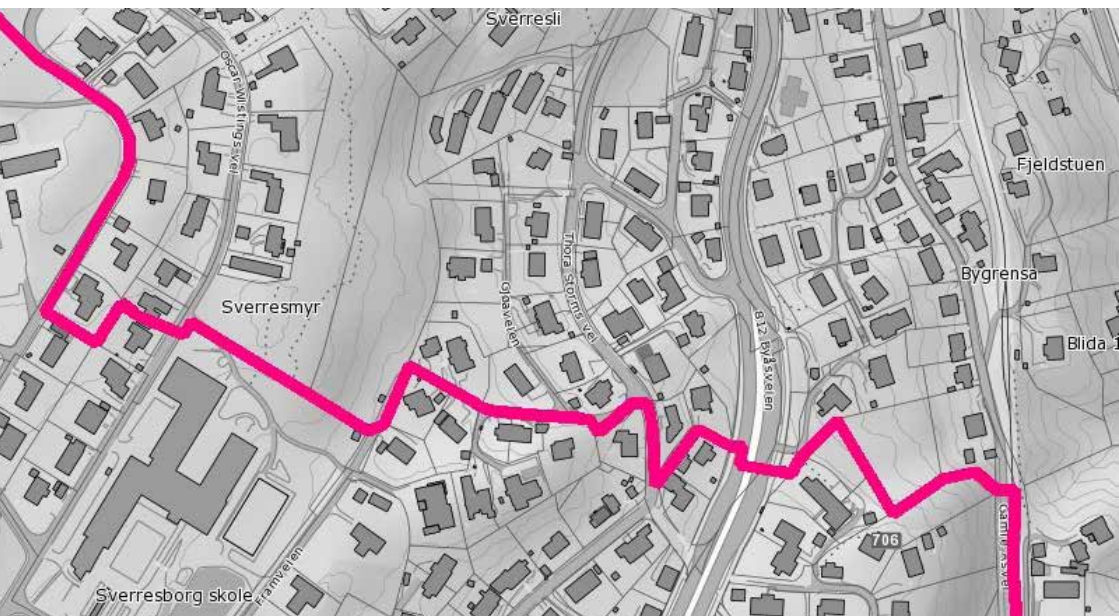
Den nye sokngrensen for Ilen går fra Blyberget gjennom Folkemuseet forbi Sverresborg ungdomsskole langs Cecilieveien og ned til Gråkallbanen og følger denne frem til broen over Bøckmannsvei, videre forbi Hoemshøgda langs jernbanen til Sluppen, og følger så Nidelven tilbake til Ilen kirke og gamle bymur mot byen.

Trolla og Bymarka hører fortsatt til Ilen sokn, mens Folkemuseet naturlig hører til Sverresborg, også i kraft av navnet.

Ved opprettelsen av Sverresborg som eget sokn, fortsatte den daværende res kap, Ole Thorstein Fougner i Sverresborg, mens undertegnede tiltrådte som ny res kap i Ilen.

At kirkens inndeling i geografiske prestegjeld og sokn er sammenfallende med kommune og lokalsamfunn, har vært et viktig grunnlag for å knytte båndene mellom kirken og samfunnet og kirken og folket. Dette danner grunnlaget for en folkekirke som er noe langt mer enn alene et trosfellesskap. Soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke og den lokale tilhørighet helt avgjørende, også for en fortsatt folkekirke.

En noe kronglete grense skiller Ilen fra Sverresborg menighet.

Hvem er den nye kirketjeneren i Ilen menighet?

Fredrik Samdal

Jo, det er meg. Fredrik Samdal heter jeg. En ung og sprek mann på 26 år som for tiden er bosatt i Ila. Jeg er egentlig utdannet lærer, men har bestemt meg for å gå andre retninger. Hva jeg ender opp med til slutt får vel tiden vise.

Nå driver jeg et enkeltmannsforetak ved siden av som heter Samdals altnuligmann-tjenester. Trenger du hjelp av meg er det bare å si ifra. På fritiden liker jeg alt som har med friluftsliv og fysisk aktivitet å gjøre. Ingen ting slår følelsen av å gå med pulk langt inne på vidda.

Men denne kirketjeneren da - hva er det han egentlig driver med når han er på arbeid?

Han er vel en slags kirkens vaktmester vil mange kanskje si. Jo da, det kan vel være en grei beskrivelse det, men jeg legger litt mer i det enn som så. Kirketjeneryrket gir også anledning til å være en levende del av menigheten. En som er med og sørger for god stemning i kirkerommet, og som ser andre mennesker i menigheten rundt seg som medmennesker.

Jeg ønsker å bidra til at folk kan føle seg velkomne i Ilen menighet, uansett hvem de er.

Vi sees!

Vi ønsker Fredrik hjertelig velkommen og vi håper han vil trives hos oss

Ilen kirkes venner

Når du leser dette, er vi allerede godt i gang med år 2016, og IKV er også godt i gang med oppgavene som vi håper å få utført dette året. Aktiviteten vår i 2015 ble avsluttet med dugnad i kirka den 14. desember. Godt oppmøte og iherdig innsats. Vår nye kirketjener, Fredrik Samdal, arbeidet også sammen med oss hele dagen. Det satte vi svært stor pris på. Det var særdeles viktig for oss for bl.a. å kunne få konferere med ham underveis om mange praktiske avgjørelser slik at det blir enklest mulig for ham i hans videre arbeid.

Vi kan melde at nå er alt av messing og sølv skinnende blankt. Det var et omfattende arbeid med dåpsfatet og muggen, og ikke mindre med lysestakene som var fulle av stearin. Dåpsakristiet er ryddet og gjort tilgjengelig for bl.a. personer som trenger en rolig plass å være under gudstjenester og andre arrangement, samt kunne fungere som kontor plass for kirketjener. Ved om-

plassering av hyller, fikk vi også plass for Gabriel Kielland- bildet på veggen der inne. Kjøkkenet ble også rengjort og det er ryddet i både skuffer og skap. Mye annet ble også ordnet. Vi oppdaget sjølsagt at det trengs både supplering av utstyr og andre forbedringer som vi allerede har tatt tak i. Mer om dette får du vite om du kommer på årsmøtet vårt som du snart får innbydelse til.

Det ble gjort en stor innsats av dugnads- gjengen i Ilen kirke denne dagen. Vi var godt fornøyd med resultatet sjøl om vi gjerne skulle ha vært flere om oppgavene. Det var også godt å kunne ta oss tid til en rolig og god førjulsprat underveis. Hjertelig takk til hver og en som tok del!

Neste samlingspunkt blir årsmøtet 17. mars. Se annonse. Vi håper at mange finner veien til Kirkestua også da.

På gjensyn!

*Tekst: Ole Møllerløkken**Bilde: Grete Rognes*

Minne over Marit Refseth

24. januar døde Marit Refseth, 95 år gammel, på Hjorten Helse og velferdssenter hvor hun bodde sine siste år. Symbolsk nok skjedde det en søndag, på oppstandelsens og Herrens dag, for henne som også hver søndag hadde hatt sin faste kirkegang i Ilen kirke.

Marit Refseth hadde sitt barndomshjem på Støren, men kom i ung alder til Trondheim hvor hun i sitt yrkesaktive liv de fleste årene var ansatt som regnskapskyndig i Sør-Trøndelag Skogselskap.

Da hun i 1966 flyttet til Ila og Hanskemakerbakken, ble hun straks med i Ilen menighet. Hun har i alle år vært en fantastisk god og frivillig medarbeider og trofast kirkegjenger. For sitt mangeårige arbeid for Ilen kirkes søndagsskole, ble hun hedret med Kongens Fortjenstmedalje da søndagsskolen i 1998 kunne feire sitt 125-års jubileum. Fantastisk å tenke på at ikke bare har Ila den første allmueskole i byen, men også den første søndagsskole (1873).

Marit Refseth var nær sagt å kalle for menighetens «husmor», fast med i arrangementskomitéen og kjøkkenhjelpen

på Menighetshuset. Her sørget hun for renhold og vask når det trengtes som mest. En fantastisk tjeneste som hun og andre gjorde i det stille og uten å måtte spørres. Likeså var hun med på å stifte og lede Husforeningen til støtte for Ilen Menighetshus, en forening som dessverre forsvant med hennes generasjon.

Hun var også med i Ilen Menighetsråd i flere perioder og med i andre foreninger som til eksempel Ilen Diakoniforening. Hun var i mange år fast vertskap for Menighetens Hyggestund og Åpent Lekested for førskolebarn etter at hun selv var blitt pensjonist. Som regnskapskyndig ble hun flittig brukt både som kasserer og revisor i mange sammenhenger i menigheten.

Foruten sitt engasjement i Ilen menighet, var hun sterkt engasjert i Det Norske Misjonsselskap så vel som i Samemisjonen.

Vi minnes henne i ærbødighet og takker for alt hun var og gjorde for Ilen menighet. Hun var en sann troende sjel og et ydmykt og fint menneske og medmenneske til velsignelse for mange.

Fortsettelse på Koefoedgeilan 3

Spenningen på nettet den gangen var 150 volt, såkalt byspenning. Det ble sagt at det var bare to byer i verden som hadde denne spenningen. Den andre byen var Konstantinopol. I nabokommunene til byen var det normalspenning 220 volt. Når folk skulle handle lyspærer eller andre elektriske artikler ble de spurt om de skulle ha byspenning eller Strindaspennning.

Overføringsnettet var ikke så utbygget i den tiden. Aura-anlegget var under utbygging, og Nea-anleggene under planlegging. Trondheim fikk sin kraft fra Øvre og Nedre Leirfoss kraftanlegg. Av og til når det var lite vannføring eller stort strømforbruk, måtte dampsentralen i Ilsvika starte opp. Det hendte at strømleveringen var så prekær at det var lengre tider med strømrasjonering. Der var vi litt heldige, for vi lå i samme sone som St. Elisabeth sykehus, så vi fikk levering fra dampsentralen. Senere ble dette omkoblet.

Vanntilførselen til Ila og mesteparten av byen kom fra Ilavassdraget. Det vil si Kobberammen, Baklidammen og Theisendammen. Da det med åra ble for lite, ble det lagt treledning fra Kvistingen til Vintervannet og videre til Baklidammen. Jeg mener at pumpestasjonen sto ved Vintervannet. Røret var et trerør sammensatt av staver og linnet med galvanisert streng, ca. en halv meter i diameter. Etter som byen vokste ble disse vannkildene for små, og Jonsvannet ble hovedvannkilde. Nu er også Benna i Hølonda tilknyttet.

På kjøkkenet hadde vi en gammeldags vedkomfyr. Denne var fin om vinteren, men på sommeren kunne det bli ganske varmt når det var kle-koking. Ellers hadde vi gass for matlaging. Det var innlagt gass til mange gamle hus i den tiden. Røranlegg var lagt over hele den gamle bydelen. Gass ble også brukt som gatebelysning. Gassen ble produsert på gassverket som lå i Ladalen.

Vi hadde et apparat med to bluss. Røret med gasstilførsel gikk gjennom en måler på veggen. Der måtte en slippe på 25 øre for å få en viss mengde gass. Av og til kunne det være lite med 25-ører, så da ble det brukt stoppskiver og utbanka ettører. Ved visse mellomrom kom det en måleravleser fra gassverket. Da måtte en løse inn de falske myntene, men han var som regel grei, så vi fikk de tilbake for senere bruk.

Om vinteren kunne det bli veldig kaldt, selv om en fyrte godt i ovnene. Bygningen var satt opp av tømmer med panel utvendig og innvendig, og enkelt gulv uten isolasjon. Vinduer av enkelt glass. Når det var på det kaldeste om vinteren, iset vinduene igjen på innsiden, men dette var vi så vant med at det gikk bra. En fikk kle seg etter forholdene.

Mellom naboene var det et godt forhold. Ikke bare i gården, men også i gata ellers. Vi bodde tett, og omgikkles med hverandre og hadde god kontakt. Særlig under krigen var det viktig å holde sammen. Mødrene var ofte hjemmeværende og var flinke

til å ta vare på ungene. Både sin egne og andres. Litt nabokrangel og gnissing kunne selvfølgelig forekomme, men det ordnet seg som regel uten problemer.

Økonomien kunne være litt forskjellig i familiene. Noen kunne ha jamt bra utkomme. Det var de som hadde fast jobb i stat eller kommune, også i større solide firma. Men det var mange som hadde sesongarbeid og dårlig betalte jobber. Mange hadde også store familier med mange barn, og også gamle foreldre som de forsørget. Alderstrygd ble innført i 1936, men den var ikke så stor, og det var behovsprøving i hvert enkelt tilfelle. Mange familier kunne være veldig fattige. Der var det naboene kom inn med avlagte klær og utstyr som de kunne avstå. Når en forsørger ble langvarig syk, kunne det gå rundt en liste hvor en kunne skrive seg på og bidra med penger. 25 øre, 50 øre eller 1 krone, alt etter hva en hadde råd til.

Det var stor virksomhet i gata, mange småbedrifter. På hjørnet av Abelsborg gate og Koefoegilan hadde Mali sitt brød- og

melkeutvalg. På andre siden av gata, i nr 2, var Ilen barnehage. I nr 4 var salmakerverksted Thoresen og møbelsnekkerverksted Fredriksen. På motsatt side av gata var nr 9 opprinnelig Abelsborg gård, eller «Katolikk-gården», som de eldre sa. Det skal være her nonnene startet sin virksomhet før St. Elisabeth ble bygget. I denne gården bodde det mange familier, og det var flere virksomheter. Her var det også et møbelsnekkerverksted. Bilverkstedet Vinje, kartonasjebedrift Keller & Toft, en skomaker. I denne gården var det Nobø Fabrikker startet som Norsk Bøttefabrikk.

Nederst i gata var det ei lita tomt som vi kalte «Martagjerdet». Det var en av tomtene vi spilte kanonball og fotball på. Nu er det ei blokk der, nr 10. Nederst krysser gata Mellomila og gikk videre til en jernbane- undergang. Der hadde vi den nærmeste akebakken, så der kunne det være ganske livat når det var føre for det. Nærmeste skibakke var oppe i Mesterlia. Det var et område bak Hjorten. Der hadde vi hoppbakke og unnarenn. Nu er det så igjenbygd at det er vanskelig å se hvordan det så ut før.

VIGDAL

begravelsesbyrå as

Mælabbakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

VIRKE
GRAVFERD

DØGNVAKT
72 87 10 22

www.vigdal.no

Velkommen til kirke

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag. Tidspunktet kl 11.15 korresponderer med bussen til Skistua. Andaktene kunngjøres i Adresseavisens kulturdel på lørdager. Se også fjellseterkapellet.no

6. mars, 4. søndag i faste

Tekst: Johannes 6:24-36.

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved Åshild Brenne og Guro Gaustad Anderssen. Offer til menighetens arbeid.

13. mars, Maria budskapsdag

Tekst: Lukas 1:39-45.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne og Lise Martinussen. Offer til Kirkens Nødhjelp.

20. mars, Palmesøndag

Tekst: Johannes 12:1-13

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved Åshild Brenne og Anna Runesson. I samarbeid med Svenska Kyrkan. Påskeverksted etter gudstjenesten. Ofring til menighetens arbeid.

24. mars, Skjærtorsdag i Fjellseter kapell

Tekst: Johannes 13:1-17

Kl. 11.15: Skjærtorsdagsgudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til Fjellseter kapell.

25. mars, Langfredag

Tekst: Markus 14:26-15:37

Kl. 11: Pasjonsgudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til menighetens arbeid.

27. mars, Påskedag

Tekst: Johannes 20:1-10

Kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til menighetens arbeid.

28. mars, 2. Påskedag i Fjellseter kapell

Tekst: Johannes 20:11-18

Kl. 11.15: Gudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til Fjellseter kapell.

3. april, 2. søndag i påsketiden

Tekst: 1. Peters brev 1:3-9

Kl. 11: Høymesse ved Lars Sperre. Eldres kirkedag. Ofring til menighetens arbeid.

10. april, 3. søndag i påsketiden

Tekst: Markus 6:30-44

Kl. 18: Aftensang med samtale ved Åshild Brenne. Ofring til menighetens arbeid.

17. april, 4. søndag i påsketiden

Tekst: Johannes 14:3-11

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til menighetens arbeid.

24. april, 5. søndag i påsketiden

Tekst: Johannes 17:1-11

Kl. 11: Samtalegudstjeneste ved Åshild Brenne. Konfirmantene deltar. Ofring til menighetens arbeid.

1. mai, Arbeiderbevegelsens dag

Tekst: Matteus 20:25-28

Kl. 11.30: 1. maigudstjeneste ved Lars Sperre. Kvinnekoret Sonare medvirker. Ofring til Norsk Folkehjelp.

5. mai, Kristi himmelfartsdag i Stavne kapell

Tekst: Johannes 17:1-5

Kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til menighetens arbeid.

8. mai, Søndag for pinse

Tekst: Johannes 16:12-15

Kl. 11 og 13: Konfirmasjonsgudstjeneste ved Åshild Brenne. Ofring til menighetens arbeid.

15. mai, Pinsedag

Tekst: Johannes 14:23-29

Kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved Åshild Brenne. Ofring til menighetens arbeid.

16. mai, 2. pinsedag i Fjellseter kapell

Tekst: Johannes 7:37-39

Kl. 11.15: Gudstjeneste ved prester i prostiet. Prostdag. Byåsen, Sverresborg og Ilen menighet deltar. Offer til Fjellseter kapell.

22. mai, Treenighetssøndag

Tekst: Lukas 24:45-48

Kl. 11: Babysanggudstjeneste ved Lars Sperre. Ofring til menighetens arbeid.

29. mai, 2. søndag i treenighet i Ilaparken

Tekst: Johannes 3:1-13

Kl. 11: Musikkgudstjeneste ved Åshild Brenne og Anna Runesson. Samarbeid med Svenska kyrkan. Sommeravslutning på menighetshuset. Ofring til et felles prosjekt.

5. juni, 3. søndag i treenighet ved Ilabekken

Tekst: Markus 10:13-16

Kl. 11: Friluftsgudstjeneste ved Lars Sperre. Offer til Ila Velforening.

Fastegudstjenester for prostiet i Havstein kirke onsdager kl. 19:

2. mars • 9. mars • 16. mars

Slekters gang

Viede

Siv Anita Fævelen og Tom Are Jensen

Ilen Kirke

16.01.2016

«Men
størst av
alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Døpte

Albrek Ingebret Rusten

Ludvig Ekholm Svendsen

Mathea Pallokat Rønning

Eva Gryczon Gjerde

Wiktor Alexander Jarwson

Phillip Johansen

Melanie Fallan-Murbræck

Sondre Molnes

Matheus Meilænder Trønsdal

Kornelia Brattland-Nordberg

Hedda Vinette Alstad

Nila Færø-Finnvik

Othilie Wirum Nerheim

Sara Olea Riseth Moe

Ilen kirke

01.11.2015

01.11.2015

01.11.2015

15.11.2015

15.11.2015

15.11.2015

15.11.2015

22.11.2015

29.11.2015

06.12.2015

13.12.2015

17.01.2016

17.01.2016

24.01.2016

«La
de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Døde

Gerd Stormes

Gerd Marie Eide

Anny Johanna Hansen Stubban

Bjørg Evelyn Selli

Marit Refseth

Per Johansen

Født:

21.02.1925

27.03.1938

26.02.1925

17.05.1935

20.01.1921

14.06.1934

Død:

05.11.2015

16.11.2015

25.11.2015

23.12.2015

24.01.2016

25.01.2016

«Lær
oss å telle
våre dager så
vi kan få visdom i
hjertet.»
Salme 90,12

Offer/gaver

01.11.2015	Menighetens arbeid	Kr. 2189,00
08.11.2015	Menighetens arbeid	Kr. 824,00
15.11.2015	Menighetens arbeid	Kr. 4599,00
22.11.2015	Menighetens arbeid	Kr. 2273,00
29.11.2015	Kirkens Bymisjon	Kr. 1611,00
06.12.2015	Menighetens arbeid	Kr. 2041,00
12.12.2015	Kirkens Nødhjelp	Kr. 10458,00
13.12.2015	Konfirmantarbeidet	Kr. 1414,00
24.12.2015	Kirkens Nødhjelp	Kr. 12121,00
25.12.2015	Menighetens arbeid	Kr. 559,00
26.12.2015	Menighetens arbeid	Kr. 1253,00
03.01.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1746,00
10.01.2016	Menighetens arbeid	Kr. 383,00
17.01.2016	Menighetens arbeid	Kr. 1635,00
24.01.2016	Misjonsprosjekt	Kr. 1947,00

Elveseter

begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: **72 84 50 80**

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Hva skjer?

Årets misjonsfest

Hurra! Øyvind Ulland Eriksen, som vil være kjent av mange i Ilen menighet, har besøkt Thailand og menighetens misjonsprosjekt. Han vil dele sine opplevelser og vise bilder på årets misjonsfest **torsdag 14. april kl. 19 i storsalen på Ila aktivitetshus**. Mannskoret Husfedrene vil synge, og det vil bli åresalg, lyssalg og bevertning. *La ikke denne sjansen gå fra deg!*

Ilen kirkes venner

**Inviterer til årsmøte 2015
torsdag 17.mars 2016 kl 1900 i
Kirkestua i Ilen kirke**

Innbydelse med saksliste blir sendt per epost eller brev til alle registrerte medlemmer, men vi ønsker også andre interesserte hjertelig velkommen. Medlemskapet medfører ingen forpliktelse.

Selvfølgelig byr vi på kaffe og kaker. Det blir utlodning og det blir litt underholdning. I år er vi så utrolig heldige at biskop Tor Singsaas deler kvelden med oss. Det blir også liten orgelkonsert av elevene fra orgelskolen Ludvig.

Dersom du har spørsmål i forbindelse med årsmøtet eller IKV, er du velkommen til å ta kontakt med:

Edel Lundemo: 48128040

Kari-Anne H Gjettum: 95156466

*Vi håper riktig mange finner veien til den fine Kirkestua vår denne kvelden.
Hjertelig velkommen hver og en!*

Ilen Menighets Stiftelse

Ilen Menighets Stiftelse avholder allmøte
20. april kl. 18.00 i Ilen Menighetshus.

Menighetens hyggestund

Du er hjertelig velkommen i menighetssalen
torsdagene 3. mars, 7. april, 12. mai. Alle dager fra kl. 1100.
Det blir busstur 2. juni. Mer om denne kunngjøres seinere.

Bildetekst: Grete Rognes, Aud Berg og Asbjørg Hellesvik står på for at Hyggestunda skal bli så trivelig som mulig. Bilde: Kari-Anne Gjettum

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyer
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Gatenavn i Ila – Hvor kommer navnet fra?

Skjæringen går fra Bynesveien 8. Den gikk tidligere til Ilsvikveien. Etter omleggingen av veinettet er Skjæringen en blindvei. Den fikk sitt navn i 1937 etter skjæringen i Skrubbhaugen som veien passerte igjennom.

På Skrubbhaugen ble Trondhjems astronomiske observatorium anlagt. Det var opprettet ved bystyrets beslutning i 1854 og var i drift 1857-1912. Obsevartoriegaten, oppkalt etter Observatoriet i 1885, var prosjektert fra Bynesveien til fjorden over Ila jerns nåværende eiendom. Den ble aldri anlagt.

Kilde: «Steder og navn i Trondheim» og «Trondheim byleksikon»

Bilde: Finn Nilsen

Glasskunst i Navassdraget

Skarpt observert av Finn Nilsen.

Gamle Kongevei 52a (på Rosendal) – Etabl.:1849

Ditt prisgunstige alternativ, med tradisjon og kvalitet.

Tlf.: 7399 2222 / 9260 9098

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

En varm takk til våre annonsører og bidragsytere

Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med
Edel Lundemo, tlf. 481 28 040 – mail: lunede@online.no

stoff til nr. 2, 2016 – Frist til 1.mai 2016

<p>Galleri Ismene</p>	
	<p>OKKENHAUG BIL Paul Fjermstads vei 26 • Tlf. 73 80 40 00 • www.okkenhaug.no</p>
 <p>FAGTRYKK preget av gode løsninger www.fagtrykk.no</p>	<p>HER KAN DU GJERNE ANNONSERE!</p>

Fung. sokneprest**Åshild Brenne**

Tlf: 975 44 716

ashild.brenne@

kirken.trondheim.no

Kapellan**Lars Sperre**

Tlf. 908 61 184

lars.sperre@

kirken.trondheim.no

Prost**Kirsten Almaas**

kirsten.elisabeth.almaas@

kirken.trondheim.no

Menighetspedagog**Guro Gaustad Anderssen**

guro.gaustad.anderssen@

kirken.trondheim.no

Organist/Kantor**David Scott Hamnes**

Tlf. 913 30 608

d.hamnes@online.no

Diakon Byåsen prosti**Ingvild Svalastoga**

Tlf. 948 18 686

ingvild.svalastoga@

kirken.trondheim.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:

Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet, Ilen MR eller

Soknepresten i Ilen menighet:

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf.: 994 36 000

E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 1000–1430

Menighetsforvalter Nina Angelsen

nina.angelsen@kirken.trondheim.no

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:**48 16 25 69**

Telefonen betjenes på hverdager;

kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad Danske bank:

8601.47.80310

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10**Ilen menighetsråd:**

Tore How Tlf. 452 82 747

Fjellseter kapell 8601 51 79963**Hjorten Helse- og velferdssenter**

Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone,**Erling Skakkesgt 40**

Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B

Tlf. 72 54 51 31

NYTT TAK I ÅR

Vi legger alle typer tak, samt alt innen tradisjonelt blikkenslagerarbeid.

- Zanda tak
- Platetak
- Shingeltak
- Papptak
- Skifertak
- Takrenner
- Pipebeslag
- Takhatter
- Snøfangere
- Båndteking

Ring for et uforpliktende tilbud. Vi har gode referanser.

Tlf: 73 52 02 81 – Fax: 73 52 02 82
Mob: 952 40 725 – Mail: nidaros@takogblikk.no

Ut på tur

Legg skituren oppover Iladalen til Kobberdammen med start fra Ferista eller Bakli-dammen. Ved Kobberdammen er det stort sett ly for trekkfulle vinder og fint å raste. Rett etter Lavollen passerer vi Tempervollen som ligger til høyre oppi lia.

Tempervollen har sannsynligvis sitt navn av norrønt «timber», tømmer. Gården er kjent siden middelalderen, og var kirkegods. Den var tillagt kapellanen i Domkirken. I 1786 ble den festet bort til Jens Torstensen og i 1806 festet Diakonatet «sin eiende plass Tempervold» til Torsten Jensen, sønn av Jens Torstensen. Domsoknet solgte gården i 1877 til selveie, da Arnt Dahl overtok den og han bygde nye hus. I 1912 kjøpte Kristoffer Eggen gården. Sønn av Kristoffer, Arnt Eggen, tok senere over. Han drev med kjøttproduksjon med ganske mange storfe i tillegg til at gården hadde sau og hest.

Den tradisjonelle gårdsdriften på Tempervollen ble avviklet i 2007. Det bor flere familier på gården hvor det er noen hester, marka slås til fôr og det er utleie av fôr-plass og sommerbeite.

God tur!

Tekst og bilde: Kirsti Jaråker